

Evangelij druge adventne nedelje

Mt 11, 2—11.

Ko je Janez v ječi slišal o Kristusovih delih, je poslal dva svoja učenca in mu rekel: "Ali si ti, kateri ima priti, ali naj drugega čakamo?"

In Jezus jima je odgovoril:

"Pojdita in sporočita Janezu, kar vidita in slišita: slepi spregledujejo in hromi hodijo, gobavi se očiščujejo in gluhi dobivajo sluh, mrtvi se obujajo in ubogim se blagovest oznanja; in blagor mu, kdor se nad menoj ne spotakne".

Ko sta pa ta dva odhajala, je začel Jezus ljudstvu govoriti o Janezu:

"Kaj ste hodili gledat v puščavo? Trst, ki ga veter maje? Ali kaj ste hodili gledat? Človeka oblečeenga v mehka oblačila? Glejte, kateri nosijo mehka oblačila, so v kraljevskih hišah. Ali kaj ste hodili gledat? Preroka? Da, povem vam, več ko preroka. Ta je namreč tisti, ki je o njem pisano: Glej pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravljaj pot pred teboj".

Resnično bi ne bilo prav, če bi si advetni čas bolj od blizu ne ogledali čudovite postave Janeza Krstnika, katerega nam dvojce adventnih evangelijev stavi pred oči.

Še prav mlad je Janez Krstnik pustil družbo ljudi in se umaknil v puščavo, kjer je živel čuda spokorno življenje.

Predstavima si spokornega pridigarja Janeza:

Resen, koščen obraz, ustnice, ki ne poznajo smehljaja, težka in nerodna obleka, močan glas — glas vpijočega v puščavi — in neizprosna, do mozga segajoča beseda, kateri ne more nihče ugovarjati.

Ni čudno, če je prihajala k njemu vsa judovska dežela, da ga sliši.

Prerok pa je govoril:

Spokorite se, zakaj božje kraljestvo se je približalo. Pripravite pot Gospodu, izravnajte mu steze, kar je krivo, bodi ravno in vsa njegova pota naj postanejo gladka. Obrodite vreden sad pokore. Že je sekira nastavljena drevesom na korenino: vsako drevo, katero ne rodi dobrega sadu, se bo posekalo in vrglo v ogenj.

Janezova pridiga je segla ljudem v srca: javno in na glas so se spovedovali svojih grehov in so prosili Janeza, naj zanje moli. On pa jih je krščeval v reki Jordan.

In so ga spraševali: "Kaj naj torej storimo?" Janez pa jim je odgovarjal: "Kdor ima dve suknji, naj eno podeli tistemu, ki jo nima; in kdor ima jedi, naj ravna enako."

Približali pa so se takrat časi, ko so se imela izpolniti prerokovanja in je imel priti davno obljubljeni in natančno napovedani Odrašenik sveta. Vse ljudstvo je pomislilo, če ni morda Janez obljubljeni Odrašenik — Mesija — Kristus. Do samih judovskih poglavarjev je prišla ta misel in so poslali iz Jeruzalema posebno poslanstvo duhovnikov in levitov do Janeza v puščavo, vprašati, če ni morda on Kristus, Mesija. In je priznal: Jaz nisem Kristus. Pristavil pa je: Sredi med vami stoji, katerega vi ne poznate, ta, ki pride za menoj, ki je pa pred menoj in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovega obuvala. Jan. 1, 27.

Drugi dan pa je resnično prišel do Janeza Jezus Kristus, Odrašenik sveta. Ko ga je Janez od daleč zagledal, se je razvnel in množiči, ki ga je poslušala pokazal nanj: "Glejte jagnje božje, ki odjemlje gre-

Janez Krstnik

he sveta. To je tisti, o katerem sem vam rekel: za menoj pride mož, ki je pred menoj; zakaj, bil je prej ko jaz". Jan 1, 29—31.

To je še pričal Janez o Jezusu, potem pa je izjavil: ego debeo minui, ille autem crescere — on mora rasti in jaz pojemati.

Kralj Judeje je bil takrat Herod Antipa, sin Heroda imenovanega Grozni. Ta je prešestno živel s Herodijado, ženo svojega še živečega brata Filipa, v pohujšanje vsemu kraljevstvu. Tja na dvor se je tedaj napotil prerok Janez in je zaklical kralju: Ni ti je dovoljeno imeti!

Tedaj je Herod drugim svojim hudobijam dodal še to, da je ukazal vreči Janeza v ječo Maherunt na vzhodni strani Mrtvega morja. Hotel ga je usmrtiti, pa se je zbal ljudstva, ki je imelo Janeza za preroka.

Iz te ječe je poslal Janez dvojce svojih učencev do Jezusa z vprašanjem o katerem poroča današnji evangelij.

Janezu, preroku spokorniku, narodnemu junaku bi lahko rekli, ki je že zdavnaj izjavil, da mora Kristus rasti, on pa pojemati, njemu v ječi ni bilo težko. Saj je vedel, da so bili pomorjeni skoro vsi judovski preroki pred njim. Ampak njegovi učenci so bili zbegani in žalostni. Prihajali so k njemu v ječo in so mu tožili. Tudi o Jezusu so mu pripovedovali, kako da sedaj za njim gredo vsi ljudje. Da bi jih še bolj navezal na Jezusa, jih je dvojce do njega poslal, ki mora rasti, on pa pojemati.

In takrat je bilo dovršeno Janezovo poslanstvo na tem svetu. Prišel je rojstni dan kralja Heroda in na zvijačen način je dosegla osvete željna Herodijada, da je dal kralj obglaviti Janeza Krstnika, njegova glava pa ji je bila na krožniku pri priči izročena, še med obedom.

Evangelij pripoveduje, da Herod ni mogel pozabiti Janeza Krstnika in njegove glave, na njegovo kraljevsko povelje na krožniku prinesene v veselo svatovsko dvorano, da je Janezova spokorna koščenost vedno zopet vstajala pred njegovimi duhovnimi očmi.

Tudi pred nami naj ta spokorni adventni čas mogočno zraste Janezova koščenost postava v spokorni obleki in tudi na naša ušesa naj doni mogočna Janezova pridiga:

Že je sekira nastavljena drevesom na korenino: vsako drevo, katero ne rodi dobrega sadu, se bo posekalo in vrglo v ogenj.

Velnico ima v roki, da bo očistil svoje gumno in spravil svojo pšenico v svojo žitnico, pleve pa bo sežgal z neugasljivim ognjem.

Obrodite torej vreden sad pokore!

Evangeljska misel: Če smo pametni in resnično verni, ta advetni čas obrodimo vreden sad pokore v zakramentu svete pokore, spovedi!

Cerkveni koledar

10. december — druga adventna nedelja — sveta maša za Slovence ob desetih. Popoldanske slovesne in javne litanije morajo izjemoma odpasti zaradi romanja v Luján, dočim bo cerkev ob navadnem času kljub temu odprta za pobožne molilce.

11. december — ponedeljek — spomin svetega papeža Damaza.

12. december — torek — spomin svetega Maksencija in tovarišev mučencev, ki so bili usmrčeni zaradi stanovitne vere v Kristusa v Triernu, sedanji Nemčiji, za časa cesarja Dioklecijana in na ukaz poveljnika Rictiovara.

13. december — sredo — spomin svete Lucije, ki je bila za časa cesarja Dioklecijana obglavljena zaradi stanovitne vere v Kristusa.

14. december — četrtek — spomin svetega škofa Spiridiona, kateremu je bilo zaradi stanovitne vere v Kristusa iztaknjeno desno oko in je bil z mnogimi tovariši obsojen na prisilno delo v železnih rudnikih.

15. december — petek — spomin svetega škofa Valerijana, kateremu je zaradi stanovitne katoliške vere vandalski kralj — arijanec Gajserih izgnal iz njegovega škofijskega mesta in zakonito prepovedal, da bi ga smel kdo vzeti pod streho. Valerijan je potem do svoje smrti prenočeval na cesti in ob vsaki priložnosti oznanjal svojim vernikom katoliško vero.

16. december — sobota — spomin svetih treh mladeničev Ananija, Azarija in Mizacla, ki so bili zaradi njihove stanovitne pravovernosti na Babilonskem vrženi v ognjeno peč, iz katere so bili čudežno rešeni.

17. december — tretja adventna nedelja — božja služba za Slovence ob desetih dopoldne, kakor prejšnjo nedeljo, dočim bodo morale popoldanske litanije izjemoma zopet odpasti zaradi drugega romanja v Luján.

Cerkvena kronika

Ko je bila zadnja številka Našega duhovnega življenja že natisnjena, nam je poslalo Hrvatsko (preje Slovansko) katoliško društvo vabilo na svoje veliko romanje v Luján, za katero se je že do tega dne priglasilo nad šeststo udeležencev, vseh skupaj pa računajo, da jih bo nad tisoč.

To romanje je določeno za dan 17. decembra. Odhod z vlakom iz Plaza Once F. C. Oeste ob 7.15 zjutraj in povratek iz Lujana ob 5.35 popoldne.

Vozni listek za tja in nazaj stane dva pesa za odrasle in en peso za otroke pod štirinajstimi leti.

Tako znižane vozne listke si je mogoče rezervirati pri Slovenski katoliški misiji Avalos 250, ali pa pri Hrvatskem katoliškem društvu calle La Madrid 387 (Boca).

Kateri so se že javili za romanje dne 10. decembra, morejo romati v Luján dne 10. decembra z avtobusi izpred paternalske cerkve, ali pa dne 17. decembra z vlakom iz Plaza Once. Kateri ne bodo javili nobene

izpremembe, jim bomo rezervirali po en avtobusni sedež dne 10. decembra, kakor so se že prijavili.

Obakrat bo v Lujanu prilika za spoved v domačem slovenskem jeziku.

Zaradi nepredvidenega hrvatsko-slovenskega romanja bo imela bratovščina Živega rožnega venca, kateri se je priglasilo do- slej 122 članic in članov, svoje ustanovno zborovanje, na katerem bodo sprejeta pra- vila in bo izvoljeno starešinstvo, šele v ne- deljo dne 24. decembra in sicer v dveh lo- čenih zborovanjih, po deseti maši in po slo- venskih večernicah, obakrat v župnijskem patiju. Priglašeni naj se čim številneje udele- že zborovanja ob uri, ki jim je prikladnej- ša.

Peta skrivnost svetega rožnega venca:

“Ki si ga Devica v templju našla”

Ena sama misel naj obvlada naše današ- nje rožnavensko premišljevanje: da hočem Boga, Jezusa, Odrešenika, vero vanj, iskati tam, kjer je in kjer jo je mogoče najti.

Smešno je povpraševati po Bogu tam kjer ga ne poznajo: v slabi, razuzdani, brezverni družbi, v slabih knjigah in umazanih časopi- sih. Tam ne vedo za Boga. Tam Ti ne more- jo pokazati poti, ki vodijo do njega. Tam moreš Boga izgubiti in vero vanj, najti ga pa ne moreš.

Ko sta Jožef in Marija dolgo časa vse- povsod brezuspešno iskala izgubljeno dete Jezusa, sta ga končno našla v templju, sredi modrih učencikov, s katerimi se je razgo- varjal in jih tako otroško pristrčno izpraše- val, da so se vsi čudili njegovi modrosti.

Če si imel nesrečo in si v šumu sveta iz- gubil Boga in vero vanj: tja ga pojdi iskati, kje rveš da ga poznajo, da vedo zanj, da ga imajo, da ga ljubijo, da morejo pokazati do njega pot. Pri bogaboječih ljudeh sprašuj o njem, v dobri družini se posvetuj o njem, v svetih knjigah, v dobrih časopisih, v mo- litvi, v cerkvi, tam ga išči. Tam ga boš našel in se čudil njegovi modrosti v primeri s ka- tero je vsa naša človeška modrost kakor neumnost.

Božje ime je tako razločno zapisano v člo- veški duši in v vsem božjem stvarstvu, da je boš mogel brez vsakega dvoma z lahkoto razbrati, če je boš le resnično in odkritosr- čno iskal, tam, kjer je je mogoče najti in ne boš morda hinavsko tam povpraševal po njem, koder veš da ga ne poznajo in ne ma- rajo.

Mi, katerim Boga ni treba šele iskati, ki imamo vero vanj, ki vemo, da v njem živi- mo, se gibljemo in smo, mi bomo gledali, da vere v Boga nikdar ne izgubimo. Skrbno jo

bomo gojili in varovali, da v naših srcih ne ugasne njen plamen. In tistim, ki vere ni- majo, nesrečnejšem, bomo pomagali, da bi jo lažje našli in čim prej.

Malo katekizma za naše male

Adam in Eva sta veselo in srečno živela v rajju.

Hudobni duh pa jima je bil nevoščljiv. Kakor je njemu v peklju hudo, tako želi naj bi bilo hudo tudi nam ljudem.

Adam in Eva sta smela jesti od vsega drevja v rajju, samo od enega drevesa ne. Bog je namreč Adamu rekel:

“Če boš jedel sad z drevesa, ki je sredi raja, boš moral umreti.”

Reče torej Evi hudobni duh, ki si je pri- vzal podobo kače:

“Zakaj je vama Bog prepovedal jesti sa- dje od vsega drevja v rajju?”

Eva je odgovorila:

“Samo od drevesa, ki je sredi raja nama je Bog prepovedal jesti, da nebi morda umrla.”

Kača je pa rekla:

“Nikakor ne bosta umrla, marveč odprle se vama bodo oči in bosta kakor Bog”.

In videla je žena, da je sad lep za oči in da bo dober za jed. Utrgala ga je torej in jedla. In dala ga je še svojemu možu, in tu- di on ga je jedel.

Tako sta Adam in Eva prvokrat prelomila božjo zapoved in grešila.

Bog je dal tudi nam posebne zapovedi, ki jim pravimo božje zapovedi in jih moramo zvesto izpolnjevati.

Kdor ne izpolnjuje božjih zapovedi, Boga ne uboga in naredi greh.

Vsak greh Bog mora kaznovati.

VPRAŠANJA:

Kakšno zapoved je dal Bog prvima člo- vekoma?

Ali sta prva človeka Boga ubogala?

Kdo naredi greh?

Ali so vsi grehi enako veliki?

(Nekateri so veliki ali smrtni, nekateri pa so mali ali odpustljivi)

Kam pride, kdor umrje v smrtnem grehu?

Kam pride, kdor umrje v malih grehih?

Kristus stoji pri vratih
našega srca in trka

Drugo pismo apostola Pavla Tesaloničanom

Pavel, Silvan in Timotej tesaloniški cer- kvi v Bogu Očetu našem in Gospodu Jezusu Kristusu. Milost vam in mir od Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.

Hvaliti moramo vedno Boga za vas, bratje, kakor se spodobi, ker vaša vera jako napre- duje in ljubezen vsakega izmed vas do dru- gih raste. Zato se tudi mi po cerkvah božjih z vami ponašamo zaradi vaše potrpežljivosti in zvestobe v vsem vašem preganjanju in stiskah, ki jih prenašate, — znamenje pra- vične sodbe božje (1) — da postanete vre- dni božjega kraljestva, za katero tudi trpite. Saj je pravično pred Bogom, da tistim, ki vas stiskajo, povrne s stisko, in vam stiska- nim s pokojem, (2) skupaj z nami, kadar se prikaže Gospod Jezus z neba z angeli svoje moči, (3) s plamenečim ognjem, (4) ki bo kaznoval tiste, ki ne poznajo Boga in niso poslušni evangeliju našega Gospoda Jezusa Kristusa; ti bodo kaznovani z večno pogubo, ločeni od Gospodovega obličja in od veliča- stva njegove moči, tisti dan, ko pride, da se poveljča v svojih svetih in skaže čudapolne- ga (5) v vseh, kateri so verovali, zakaj vero je našlo naše pričevanje pri vas.

Zato tudi vedno molimo za vas, naj vas naš Bog spozna za vredne poklica (6) in z močjo spolni vsako dobro voljo in vsako delo po veri, da bi se povečalo ime našega Gospoda Jezusa v vas, in vi v njem, po milosti našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa.

Prosimo vas pa, bratje, glede prihoda Go- spoda našega Jezusa Kristusa in naše zdru- žitve z njim, ne dajte se takoj zbegati in ne dajte se ostrašiti ne po kakem duhu (7) ne po kaki besedi ne po pismu, kakor da bi bilo od nas, češ, da je dan Gospodov blizu.

Na noben način naj vas nihče ne premoti; kajti poprej mora priti odpad (8) in se razo- deti človek greha, sin pogube, (9) ki bo na- sprotoval in se bo vzdigoval čez vse, kar se imenuje Bog ali se kot božje časti, tako da se bo usedel v svetišče božje (10) in se skazo- val, kakor bi bil Bog.

(Nadaljevanje)

(1) Peganjanje in stiske tesaloniških kristjanov, pa njih stanovitnost in zvestoba nam kažejo, da tu- kaj ni popolne pravice; zato mora priti pravična božja sodba, v kateri bodo dobri prejeli plačilo, kri- vični pa kazni.

(2) Z blaženostjo, ki izključuje vsako stisko in trpljenje. V tem smislu tudi molimo za rajne: “Go- spod, daj jim večni pokoj.”

(3) Z angeli, po katerih razodeva svojo moč.

(4) Prim. Iz 66, 15.

(5) Svetost vernikov je delo milosti in vsemo- gočnosti Kristusove. Kristus se bo v vernikih pove- ličal.

(6) Po preroškem duhu, t. j. če bi se kdo sklice- val, da ima dar prerokovanja in da mu je Sv. Duh razodel.

(7) Poklica k zveličanju.

(8) Odpad od vere.

(9) Nasprotnik Kristusov, antikrist. Imenuje se “človek greha”, ker se bo ves vdal grehu; “sin po- gube”, ker ga zaradi hudobije čaka večno pogublje- nje.

(10) Lastil si bo božje pravice in se dal celo po božje častiti.

ARGENTINSKI FILMI

Piše Franc Dalibor

III. FILM: SMRT V ARGENTINI

(Nadaljevanje)

Dasi je v Argentini uživanje alkohola do brezvestnosti redko, vendar pravijo zdravniki, da je tudi argentinsko pitje krivo boleznin in predčasnih smrti, ki gredo vsako leto v tisoče. Posebno tožijo alkohol zdravniki po norišnicah.

Rojaki moji, mi vladajmo alkohol in ne alkohol nam. Škoda je naše mladosti in našega zdravja, in našega premoženja in naše sreče, da bi z alkoholom vse tako naglo zapravljali.

Prenaporno delo je nadaljni argentinski grobokop. Criollos, domačini so v teh rečeh bolj pametni filozofi. Mañana — jutri, to je tako vsakdanja in tako značilna argentinska beseda, da ji bo treba posvetiti poseben film. Tujei pa se v Argentini pehajo in pehajo, pripehajo pa si navadno samo — prežgoben grob. Narava ima svoje zakone, ki jih nihče ne more dolgo časa brez kazni prestopljati. Tudi Slovenci ne. Koliko mi jih je že reklo, da bi imeli tudi doma Ameriko, če bi tudi doma toliko delali, kakor v Ameriki.

Poznal sem Čeha, bančnega uradnika, ki je živel v Quilmesu.

Naj nihče ne misli, da delajo bančni uradniki samo takrat, ko si jih lahko ogledate za njihovimi zamreženimi okenci. Navadno morajo ostati v pisarni do sedmih zvečer, ko se je mnogi delavec že zdavnaj odpočil.

Ta Čeh si je v svojem prostem času lastno-ročno stavil in postavil lasten dom, lastno hišico. Vsako soboto popoldne in vsako nedeljo je tesaril in zidaril. Tri leta je delal. Vse je napravil sam. Ko je bila hišica gotova, je težko obolel. Da plača zdravniške stroške in si reši ljubo zdravje, je vzel posojilo. Šest mesecev je bil bolan, ravno dovolj, da je razdal vrednost hiše zdravniku in lekarnarjem. En mesec potem, ko smo ga odnesli na pokopališče, je šla hišica naoben, žena z otroci pa po svetu.

Drugega Čeha sem poznal, delal je v tovarni za emajlirano posodo na Piñeyro. Vsako jutro je vstajal ob petih. Da si več prisluži in prihrani je začel še z domačo industrijo, katere je bil vajen še iz domovine. Pletenke je začel plesti za desetlitske steklenice, damajuanas, ki so mu prinašale lep postranski zaslužek. Vsak večer sta delala z ženo do polnoči. Zjutraj je vstajal ob petih. Nešteto krat sem ga svaril: "Priatelj Vaelav, maščevalo se Vam bo!" on pa: "Kaj hočete, stanarina je tako draga, hišico si moram kupiti!" Žena je bila vsa vesela in se mi je večkrat pohvalila, kako trden da je njen mož, še manj ko pet ur spanja na dan mu je zadosti. "Dal Bog", sem rekel. Na Vaclavu pa sem že dolgo opazoval znake živčne prenapetosti. Kako poltretje leto sta se tako trudila. Kar priteče nekega jutra gospa Ljudmila, da je mož zbolel, da mu je strašno težko. Šel sem po zdravnika, ki je ugotovil vnetje možganske mreže. Čez štiri dni smo ga pokopali. Tri in trideset let je bil star. Preje je prišel do svoje hiše, kakor je mislil,

do male hišice na pokopališču v Avellanedi.

Poznam Slovenca almacenerja, kateremu trgovina sijajno nese. Bančna knjižica se mu vsak mesec bolj debeli. Otrôk noče, ker bi ovirali njega in ženo pri dobičkanosnem poslu. Vstaja ob petih in stoji do enajstih zvečer za mostradorjem. Tja do polnoči seštevava potem denar in "libretas". O poldne skoči v kuhinjo kadar ima kak prost trenutek, da kaj malega pogoltne. Ko sem ga posvaril, da si spodkopuje zdravje, mi je odgovoril: "Kaj hočete, dokler sem mlad moram devati na kup, ko se postaram ne bom več mogel". Ubožec! Kje ima neki garancijsko pismo, da bo resnično postal star? Pohlep po denarju jih je v tej deželi že toliko spravil v prerani grob.

Drug Slovenec, mož zelo blagega srca dela pri podzemeljski železnici. Mislite da po osem ur. Kaj še: po dvanajst in po šestnajst ur nepretrgoma! Če se niso prav zadnje čase razmere kaj spremenile. Pred kratkim mi je tožil, da se je začel pri delu znojiti ko bi se kopal, ko prihaja domov, so mu udje kakor pretepeni, ko podnevi spi, sliši vsako pasje lajanje in vsak otroški krik. Seveda zasluzi na dan po osem do dvanajst pesov. Skoro misli iti domov in se poročiti. O zelo lepem življenju sanja brez skrbi. Naj bi ne delal računa brez krčmarja!

Pred par tedni smo zagrebli dva in tridesetletnega našega rojaka, Slovenca. Delal je v neki tovarni gumija. Odgovorno in nevarno delo so mu zaupali, kuhanje gumija. Pred par meseci mi je tožil, kako nevarno in naporno da je njegovo delo, ampak plačano pa je z zlatom. "Pomislite", mi pravi, "na štiristo pesov pridem vsak mesec. Seveda delam dostikrat po šestnajst ur. Denar posojam rojakom na obresti in se mi množi še po tej strani. Še kakšna tri leta bom vstrajal, potem se vrnem domov. S takim denarjem se vedno lahko kaj začne." Bil je račun brez krčmarja. Znano je, da so pare, ki se dvigajo iz kuhanega gumija silno kvarne pljučam, zato sem mu svetoval naj se posvetuje s kakim zdravnikom. Poslušal me je. Za enkrat da še ni nevarnosti, je rekel, ampak, če bi pritisnila kaka pljučnica, bi jo težko prestal. In zgodilo se je.

Na nagrobnem spomeniku mladega moža sem bral: Media in vita in morte sumus — v cvetu let smo blizu smrti. Res je tako!

Prihajam k boleznim, ki v Argentini predvsem setrižejo niti človeških življenj.

Tu moram v prvi vrsti omeniti jetiko.

Jetika uniči v Argentini več življenj, kakor vse druge bolezni skupaj.

Argentinska jetika ni tako počasna in dolgovezna, kakor evropska. V Starem kraju sem poznal bolnike, ki so se leta borili s to zavratno morilko. Argentinski jetiki pa zadoščajo navadno kaka dva meseca, da uniči kogar si je izbrala.

Če je že razpasla jetika težko in do mala neozdravljiva, pa je razmeroma lahko ozdraviti jetiko v njenih prvih začetkih.

Tu moram zapeti slavospev argentinski vladi, ki je za svoje jetičnike boljše poskrbela, kakor morda katerakoli druga vlada sveta.

Ko se pelješ po argentinski državni železnici iz mesta Cordobe v kordobske hribe pro-

ti Cruz del Eje, boš zagledal po kaki dveurni vožnji na desni strani proge ogromen kompleks stavb. To je Santa Maria de Cosquin, argentinski državni sanatorij za jetične. Kakšnih petnajst stavb daje prostora več ko tisoč in petsto jetičnim bolnikom. Kadarkoli sem na svojih potovanjih prispel v te kraje, sem se oglasil v sanatoriju, kjer so me zdravniki in usmiljenke vedno prijazno sprejeli in mi ponovno razkazali vse velike občudovanja vredne naprave. Sanatorij ima svojo cerkev, svojega duhovnika, svoje gledališče, razne čitalnice, šetališča, kopališča, skratka vse, kar more koristiti tako nevarno obolelemu bolniku. Santa Maria je celo mestece v preromantični legi kakih devetsto metrov visoko, v podnožju ogromnih andskih velikanov. Malokateri bolniki bi si mogli doma privoščiti, kar jim tu brezplačno nudi argentinska država, ki plačuje za vzdrževanje tega sanatorija vsako leto težke milijone.

Če imate torej slovenski rojaki kakega jetično bolnega, ki bi ga bilo po zdravniškem mnenju še mogoče rešiti, pošljite ga v Santo Marijo. Če kje na svetu, tam bo gotovo ozdravel. Prvovrstne hrane bo imel v izobilju in na izbiri, znano pa je, da je za jetične skoro edino zdravilo dobra hrana in dober zrak. Tudi vina mu bodo dali, če zdravnik misli, da bi koristilo njegovemu zdravju.

Pri sprejemu v Santo Marijo ne dela argentinska vlada nobene razlike med domačini in priseljenci. Vsakogar sprejme, ki je zdravljenja potreben. Če je le seveda prostor na razpolago. V zavodu ostane bolnik dokler popolnoma ne okreva, če je treba tudi celo leto.

Seveda bi nikomur ne kazalo na slepo hoditi v Santa Marijo. Zavod je namreč podrejen Ministerio del Culto, ki bolnike sprejema in v sanatorij pošilja. Če bi bilo treba, Vas bo vsak zdravnik informiral, kam se obrnite, da boste sprejeti Vi, ali kdo izmed Vaših v ta odlični zavod.

Druga šiba božja, ki strašno kosi posebno argentinsko mladino je sifilis. Kakor so mi zatrjevali zdravniki, se mnogi slučajni te bolniki trdovratno ustavljajo vsakemu zdravljenju.

Znano je, da je ta bolezen mnogo bolj razširjena med priseljenci, kakor med domačini. Poglejte samo kdaj časopisje tujerodnih, posebno slovanskih kolonij v Argentini, kako je polno oglasov raznih klinik in sanatorijev in specialistov, ki zdravijo za drage denarje to pošastno bolezen, dočim v domačem argentinskem časopisju takih oglasov skoro ne boste našli.

Tudi sifilitične bolezni je začela argentinska vlada zatirati z vso odločnostjo. Danes imamo v Buenos Airesu celo vrsto dispensarios antivenericos, ki brezplačno zdravijo nesrečnike, ki so padli v kremplje te pošastne bolezni.

Rak je nadaljna strahotna bolezen, ki se je zadnja desetletja sila razpasla po celem svetu in seveda tudi v Argentini. Tudi več argentinskih Slovencev, mojih znancev je že ugonobila.

(Nadaljevanje)

STORŽEK

Po LORENZINI — LOVRENČIČU

"Tako ne morem piti!" je rekel dondek in se na vse načine mrdal.

"Zakaj ne?"

"Ker me muči ono zglavje, ki ga imam tam pod nogami."

Sojka mu je odstranila blazino.

"Nič ne pomaga! Tudi tako ne morem piti."

"Kaj ti pa sedaj ni prav?"

"Trpim na vratih, ki so napol odprta."

Sojka je šla in zaprla vrata.

"Kratkomalo," se je zadržal Storžek spustil v jok, "te grenke godlje ne bom pil, ne, ne, ne..."

"Otrok moj, kesal se boš..."

"Nak, ne bojim se..."

"Tvoja bolezen je nevarna..."

"Nič ne de..."

"Mrzlca te pobere in odnese na oni svet."

"Naj me pa..."

"Kaj se ne bojiš smrti?"

"Bojim?" Rajši umreti ko piti to zoprno zdravilo!"

Ta trenutek so se vrata v sobo odprla in vstopili so štirje kunci, črni ko črnilo, in nesli na ramah majhno mrtvaško krsto.

"Kaj pa bi radi pri meni?" je zaklical

Storžek in se prestrašen vzravnal, da bi sedel.

"Prišli smo, da te odnesemo," je odgovoril največji kunec.

"Odnese te?... Saj jaz vendar nisem še mrtev!"

"Še ne, a čez par minut boš, ker nisi hotel piti zdravila, ki bi ti pregnalo mrzlco!..."

"O Sojka, moja Sojka," je začel vpiti dondek, "dajte mi, dajte oni kozarec! Hitro, hitro, za božjo voljo, ker ne maram umreti, ne... ne maram, nočem umreti..."

Zagrabil je za kozarec z obema rokama in ga na dušek izpraznil.

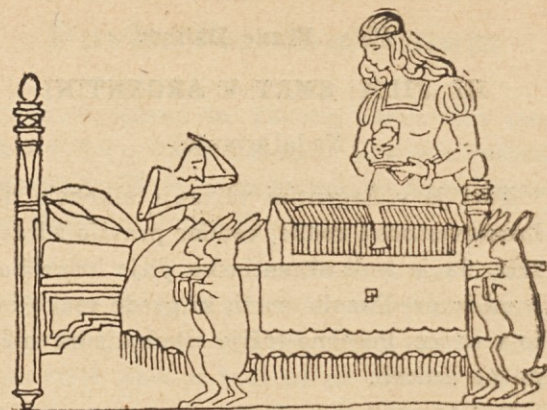
"Sila kola lomi!" so rekli kunci. "Topot smo prišli zastoj," so še pristavili in naloživi znova malo rakcev na ramena, so odšli godrnjaje in mrmraje iz sobe.

Storžek je kmalu nato skočil lepo zdrav iz postelje, ker vedeti je treba, da imajo lesenjaki posebno pravico, redko zboleti in hitro ozdraveti.

Videč Sojka, kako teka in se vrti po sobi boder in vesel ko mlad petelinček, mu je rekla:

"Moje zdravilo ti je res dobro storilo, ne?"

"Pa kako! Spet me je na svet spravilo!..."

"Zakaj si se potem pustil tako zelo prositi, da bi ga pil?"

"Zato, ker smo vsi otroci taki. Bolj se bojimo zdravila ko bolezn."

"Sram vas bodi!... Otroci bi morali vedeti, da jih dobro zdravilo o pravem času lahko reši hude bolezni in mogoče celo smrti..."

"O, drugi pot pa se ne bom pustil toliko prositi! Spomnil se bom onih črnih kunccev s krsto na ramah in koj zagrabim kozarec in dol z njim!..."

"No, zdaj pa pridi malo sem k meni in mi povej, kako si prišel v roke razbojnikom!"

"Šel sem, ker mi je dal lutkar Ogenjzrl nekaj zlatnikov in mi rekel: 'Vzemi in nesi očetu!' a jaz sem namesto tega našel na cesti Lisico in Mačka, dve zelo dobri osebi, (Nadaljevanje)

Najfinejše perilo po meri,

MOŽKO in ŽENSKO

Velika izbira najfinejšega angleškega blaga, canton de seda, vsakovrstnih garantirano stanovitnih barv. Oglejte si vzorce bodisi po maši, bodisi po večernicah, bodisi kadarkoli. — Cene enotne in nižje kakor kjerkoli drugje: po 70 ctvs.

IVAN KASTELIC

AVALOS 248

U. T. 59 Paternal 3304

KROJAČNICA VOLPINI

PRVOVRSTNO DELO PO NIZKIH CENAH

2233 - Donato Alvarez - 2233

U. T. 59 Paternal 1503

Tri kvadre od postaje La Paternal in eno kvadro od Avenide San Martin

POZOR ROJAKI

Slamnike (ranchos) po \$ 1.95, \$ 2.95, \$ 3.95 dobite v **Krojačnici in trgovini** z manifakturnim blagom, ter sploh z vsemi potrebščinami, cene konkurenčne. Se priporoča

Sebastjan Mozetič

OSORIO 5052 — LA PATERNAL — Bs. AIRES

Klavnica — Prekajevalnica — Tovarna klobas — Zaloga masti

TICHY JOSE

Tovarna: Tellier 2251—53. U. T. 68 Mataderos 429. Prodajalna: Calle 25 de Mayo 758. U. T. 31 Retiro 4823

Podružnice: Avenida Leandro N. Alem 822.

Cabildo 1386 (Belgrano) U. T. 73 Pampa 3570.

!

OGLASNIKI

NAŠEGA

LISTA

VAM

NUDIJO

ISTO

IN

BOLJŠE

BLAGO

PO

ISTI

IN

NIŽJIH

CENAH

KAKOR

DRUGI

TRGOVCI

KUPUJTE

TOREJ

PRI

NJIH

KER

KORISTITE

TAKO

SEBI

IN

NAM

!

Edina naša potovalna pisarna

Cía. GENERAL DE PASAJES

TRANSOCEAN

SAN MARTIN 631

U. T. 31 - 5442

Bs. Aires

Izvolite se v vseh Vaših zadevah obrniti na nas pismeno ali ustmeno.

Brezplačne vozne karte

Vam ne moremo dati, pač pa Vam nudimo ido in llamado za Jugoslavijo in Italijo po najnižjih cenah.

Kupujemo in prodajamo

denar vseh držav po najboljšem dnevnem tečaju in Vam ganajceneje pošiljamo v domovino.

Ivo M. Drinković in drug.

Najboljše fotografije v Buenos Airesu ob navadnih cenah

OPTICA FOTO E. FERRO

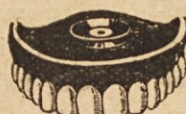
LAVALLE 1242 — U. T. 35 - 5800

Vse foto potrebščine. — 20 % popusta na optiko

CLINICA DENTAL DEL PLATA

CARLOS PELLEGRINI 311 esq. SARMIENTO

Sprejema vsak delavnik od 9—11.30 in od 14—18

Delamo brez bolečin. Izdiranje zob brez bolečin \$ 2.— Zlate krone 22karatne \$ 14.— Garantirano celotno zobovje. Brezplačna posvetovanja. Samo prvovrstno in garantirano delo. Naročniki

dobe 10 o/o popusta, če se izkažejo pri ordinaciji z zadnjo številko našega lista.